

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Samrådsspørgsmål F

”Vil ministeren redegøre for de foreløbige resultater for projektet Exit Prostitution, herunder hvor mange af de afsatte 46 millioner kroner, der er anvendt og til hvad, samt hvor mange personer i hver enkelt af projektets to målgrupper, der ind til nu er blevet hjulpet?”.

[Indledning]

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for spørgsmålene til Exit Prostitution. De vidner om en stor interesse for et vigtigt projekt, som jeg ser frem til at give jer en status på.

Det er vigtigt for mig først og fremmest at slå fast, at regeringen anser prostitution som et alvorligt socialt problem. Og at det er regeringens klare overbevisning, at det er gennem sociale indsatser, at vi hjælper mennesker i prostitution bedst.

Det forholder sig dog sådan, at vi i dag mangler systematisk viden om, hvordan vi bedst muligt hjælper og støtter mennesker i prostitution.

Det er på den baggrund, at satspuljepartierne sammen blev enige om at iværksætte initiativet Exit Pro-

stitution for at styrke den sociale indsats på området. Med Exit Prostitution har vi altså at gøre med et projekt, hvor vi udvikler og styrker indsatsen for at hjælpe mennesker i prostitution. Her kan det både handle om at få hjælp til at forlade prostitution, og det kan handle om at få hjælp til at opnå en forbedret livkvalitet, mens prostitutionen forsat står på.

[Exit prostitution – et udviklingsprojekt]

Den manglende viden om, hvordan vi bedst hjælper mennesker i prostitution, mener jeg, at vi skal gøre op med. Der findes i dag fx ingen indsatser, der har en dokumenteret effekt for prostituerede, der ønsker at forlade prostitution.

Exit Prostitution er et udviklingsprojekt. I det ligger der, at vi for første gang udvikler en samlet strategi på prostitutionsområdet og måler på effekten af indsatserne.

På den baggrund vil vi opstille en metode, der sikrer, at vi fremadrettet kan hjælpe mennesker i prostitution til et bedre liv og hjælpe så mange som muligt helt ud af prostitution.

Vi har kigget på erfaringerne fra både Danmark og udlandet, og vi har ladet os inspirere af gode erfaringer fra andre områder på det sociale område. Det gælder ikke mindst erfaringerne fra hjemløseområdet.

[Om forsinkelsen af projektet]

Forarbejdet med at indsamle den nødvendige viden og udviklingen af projektet har været mere tidskrævende end forventet. Det, tror jeg, er de fleste bekendt, da det også blev fremhævet af Karen Hækkerup på samrådet om Exit Prostitution i maj måned sidste år. Den forsinkelse havde jeg naturligvis meget gerne været foruden.

Prostitutionsområdet er et område, vi som nævnt desværre har meget begrænset viden om. Det gælder både om målgruppen, indsatserne og effekterne. Det har derfor krævet et grundigt forarbejde at sætte projektet i søen, så formålet bedst muligt kan blive opfyldt. Det har derfor været vigtigt at starte med at stille de rigtige spørgsmål, gøre sig de rigtige overvejelser, få kommunerne med, udarbejde det rigtige evalueringsdesign og så videre.

Den træge opstart af projektet havde jeg som sagt gerne set anderledes, men jeg synes samtidig, at vi

nu skal se fremad. For med Exit Prostitution har vi at gøre med et meget vigtigt projekt. Det, tror jeg, at vi alle er enige om. Ikke mindst satspuljekredsen, som har afsat pengene til projektet.

Jeg er meget optaget af, at de midler, vi har afsat politisk, kommer ud og gør en forskel for dem, det hele handler om – nemlig mennesker i prostitution. Mennesker som enten har et ønske om at komme ud af prostitution, eller som har et ønske om at opnå et løft i deres sociale situation.

[Metode og indsats tilpasses de prostitueredes behov]

Det indledende arbejde har blandt andet inddraget erfaringerne med anvendelsen af den såkaldte CTI-metode [Critical Time Intervention]. Metoden går ud på at give den enkelte person en fokuseret og intensiv støtte i en kritisk overgangsperiode.

Formålet med støtten er, at borgeren bliver i stand til at klare sig selv efter forløbet. Metoden er afprøvet i Danmark med rigtig gode erfaringer på hjemløseområdet i forbindelse med den nationale Hjemløsestrategi.

Med Exit Prostitution har vi derfor valgt at fokusere på CTI-metoden i arbejdet med mennesker i prostitution. Metoden er blevet tilpasset, så den matcher behovene hos mennesker i prostitution.

Omdrejningspunktet for indsatsen er en koordinerende støtteperson. Støttepersonen hjælper den prostituerede til at kunne tage kontrol over sit eget liv og er med til at sikre, at der er en sammenhæng i det tilbud, den prostituerede får.

Indsatsen er fordelt over tre faser:

Fase 1. Der skabes kontakt til en borger, som oplyses om muligheden for at få en exit-indsats. Støttepersonen går herefter sammen med borgeren i gang med at få klarhed over, hvad det er, borgeren præcis har brug for. Det gør støttepersonen helt enkelt ved at spørge borgeren selv. Hvad er der brug for, og hvad er mest akut? Handler det først og fremmest om at tage hånd om stofmisbruget, eller er boligsituationen det mest presserende? Dernæst udarbejder støttepersonen og borgeren i første fase en konkret aktivitetsplan for, hvilke indsatser der skal sættes i gang.

I fase 2 arbejder borgeren og støttepersonen sammen om at igangsætte indholdet i aktivitetsplanen. Det kan eksempelvis handle om at komme i stofmisbrugsbehandling, finde en bolig eller få hjælp til at påbegynde et uddannelsesforløb. For mange vil det i høj grad også handle om hjælp til at danne sig et overblik over økonomien. Og finde frem til et alternativt forsørgelsesgrundlag.

I fase 3 arbejder borgeren og støttepersonen sammen om at finde holdbare løsninger, som borgeren kan bruge, når forløbet er afsluttet. Det kan fx være at forblive stoffri, at fastholde en bolig, at indgå i sociale netværk eller være i job eller uddannelse. Det handler også om, at borgeren har fået etableret gode kontakter i sit nærmiljø, som kan yde støtte i hverdagen, eller når tingene bliver svære. Det kan fx være en medarbejder på et værested, der kan yde den støtte. Men det kan også være en sagsbehandler, som der er blevet skabt en god tillid til, og som man selv tør op-
søge, når det brænder på. Det kan også handle om at få etableret eller genetableret kontakten til en søster eller en ven, som kan være en ressourceperson i hverdagen.

Forløbet under Exit Prostitution varer 1 år. Målet er, at den prostituerede bliver i stand til at klare sig selv uden at falde tilbage i prostitution. Der er med andre ord et reelt rehabiliterende sigte med indsatsen. Selve afprøvningen CTI-forløbene gik i gang i januar 2014, og det er derfor endnu for tidligt at udtale sig om resultaterne.

Men jeg kan oplyse, at der pr. 18. marts 2014 var 40 borgere i CTI-forløb i de fire projektkommuner. Heraf var 11 i CTI-forløb rettet mod, at borgeren skal forlade prostitution, mens 29 forløb var rettet mod at forbedre borgeres aktuelle livssituation.

På samme tidspunkt var der yderligere 23 personer, der var i orienteringsforløb frem mod et exit-forløb og 13 personer, der modtog akutstøtte eller rådgivning. Der var endvidere 15 personer, der som en del af indsatsen er blevet henvist til andre tilbud. Frem til 18. marts 2014 har i alt 91 personer altså modtaget hjælp fra Exit Prostitution. Man skal her være opmærksom på, at der med de 91 personer er tale om et øjebliksbillede, da kommunerne løbende etablerer nye kontakter, og nye borgere løbende kommer i forløb eller på anden vis hjulpet videre. Så når projektet

har løbet lidt længere, vil vi også se, at flere personer bliver en del af projektet.

[Et sammenhængende tilbud]

Erfaringen fra hjemløseområdet og arbejdet med net-op CTI-metoden har vist os, at fx den tætte kobling mellem støttepersonen og borgerens myndigheds-sagsbehandler har afgørende betydning for, at der sker en reel forandring i den enkeltes liv.

De problemer, mennesker i prostitution slås med, kan være mange og forskellige. Det er derfor vigtigt, at den prostituerede tilbydes en indsats, der både er sammenhængende og passer til den enkeltes problemer.

Vi skal kunne levere en indsats, som favner hele spektret af problemstillinger, som mennesker i prostitution står med. I det øjeblik et menneske i prostitution tager det første skridt på vejen ud af prostitution, skal vi kunne tage den enkelte i hånden og hjælpe. Og tilbuddene skal kunne tilbydes hurtigt og koordineret.

Det er vigtigt, at vi sikrer, at der er den nødvendige sammenhæng i indsatsen, der skal til for at flytte borgeren i retning af et bedre liv. Derfor er det vigtigt, at indsatsen har en primær forankring i kommunerne.

[Fordelingen og anvendelsen af midlerne]

Som jeg allerede har været inde på, er vores viden på prostitutionsfeltet desværre meget begrænset. Det gælder både i forhold til, hvordan vi bedst hjælper mennesker i prostitution, men det gælder også målgruppens omfang. Derfor kender vi heller ikke meget til det præcise behov for exit-indsatser i de enkelte kommuner.

Det er udgangspunktet for Exit Prostitution. Og det må vi naturligvis forholde os til. Det betyder også, at vi undervejs i forløbet - i takt med at vi opnår mere viden om målgruppen og behovet for indsatser i de enkelte kommuner – vil sætte målrettet ind, hvor der er størst behov.

Og det er der reserveret midler til i projektet, som jeg vil komme nærmere ind på om et øjeblik.

Det er helt centralt, at kommunerne bliver omdrejningspunktet for tilbuddene til mennesker i prostitution

- på samme måde som de i forvejen er det for andre borgere på det sociale område.

Den kommunale forankring skal give større sammenhæng i indsatsen. Derfor bruges størstedelen af midlerne til aktiviteter i de involverede kommuner. Der er bevilliget 23,3 mio. kr. til den kommunale indsats, og midlerne er fordelt mellem kommunerne i henholdsvis København, Aarhus, Odense og Aalborg. Midlerne til kommunerne er fordelt efter antallet af indbyggere i hver af kommunerne.

Men kommunerne skal bestemt ikke gøre det alene. Det er afgørende, at NGO'ernes store kendskab til og berøring med de problemer, som omgiver mennesker i prostitution, inddrages aktivt i projektet.

Derfor har de deltagende kommuner også været forpligtet til at samarbejde med NGO'erne om projektet. Og derfor er der eksplicit øremærket midler i projektet til NGO'erne. Der er bevilliget 6,1 mio. kr. til kommunernes samarbejde med NGO'erne. Der var øremærket 6,4 mio. kr. til NGO'ernes aktiviteter i projektet, men der er fra kommunernes side ikke blevet ansøgt om det fulde beløb.

I den sammenhæng vil jeg nævne, at det er projektkommunerne selv, der har vurderet, hvilke NGO'er de har fundet relevante at indgå et konkret samarbejde med. Det synes jeg har været rimeligt, da den enkelte kommune bedst kender sit eget behov for ekspertise fra NGO'erne. Og dermed bedst selv har kunnet vurdere, hvordan NGO'ernes tilbud og viden supplerer kommunens egen tilbudsvifte.

Fra projektets start har der været fokus på, hvordan CTI-metoden implementeres lokalt. Og der har været fokus på, at de medarbejdere, der arbejder med nye metoder, har fået den nødvendige undervisning. Desuden modtager kommunerne processtøtte under hele projektforsløbet for at sikre, at kommunerne anvender metoderne ensartet i deres praksis. Til Socialstyrelsens understøttelse af projektkommunernes implementering er der derfor bevilget 1,8 mio. kr.

Jeg kan desuden oplyse, at der er afsat 200.000 kr. til, at SFI og Socialstyrelsen i samarbejde kan formidle projektets resultater.

Af den samlede ramme på 46 mio. kr. til Exit Prostitution er der således givet bevillinger for i alt 32,8 mio. kr. til projektkommunerne, NGO-samarbejder mv.

Heraf er der udbetalt 12,2 mio. kr. på nuværende tidspunkt. Det vil samtidig sige, at der er ca. 13 mio. kr., som endnu ikke er bevilliget. De resterende midler vil blive anvendt målrettet i projektperioden med udgangspunkt i de erfaringer, der opnås gennem projektet.

I slutningen af 2014 har vi en midtvejsevaluering af projektet. Med afsæt i den vil jeg tage initiativ til en drøftelse med satspuljepartierne om, hvordan vi anvender de resterende midler bedst muligt og til gavn for dem, det hele handler om – mennesker i prostitution. Det er satspuljepartierne, der har afsat pengene til Exit Prostitution, og de vil naturligvis blive inddraget i beslutningen om, hvordan vi får de resterende midler ud at rulle på den bedste måde.

[Målgruppen for initiativet]

Det er tidligere blevet sagt, at satspuljepartierne med Exit Prostitution har bevilliget et meget stort beløb til en meget lille gruppe mennesker.

Jeg vil gerne endnu engang understrege, at målgruppen for projektet *både* er prostituerede, som ønsker at komme ud af prostitution, og prostituerede, som ønsker et løft i deres sociale situation. For eksempel at

opnå stoffrihed og klarhed over mulighederne for et liv uden prostitution.

Den sidste gruppe kan i kraft af en forbedring af deres aktuelle livssituation på et senere tidspunkt vise sig at blive exitparate. *[Denne gruppe udgør et større antal prostituerede, men der er i dag ikke et samlet overblik over omfanget].*

[Afrunding]

Jeg vil gerne runde af med at fremhæve endnu en gang, at det er en vigtig præmis for hele den indsats, vi har sat i gang her, at det er kommunerne, der bliver omdrejningspunktet for indsatsen.

Derfor er det også kommunerne, som har fået størstedelen af pengene, der er afsat til initiativet. Som en del af projektet er det samtidig afgørende, at kommunerne bruger NGO'ernes store viden og erfaring på området.

Der er som sagt tale om et udviklingsprojekt, hvor vi for første gang udarbejder en samlet strategi for, hvordan vi bedst muligt hjælper mennesker i prostitution til et andet liv.

Den metode, vi bruger, er blevet tilrettelagt ud fra et grundigt forarbejde. Her har vi inddraget viden fra ind- og udland og fra NGO'ere og andre praktikere på området.

Jeg er sikker på, at vi med en gennemtænkt og sammenhængende social indsats bedst når målet om at give mennesker i prostitution en hjælp, som reelt kan bringe den enkelte videre i tilværelsen.

Og jeg glæder mig derfor meget til at se, hvilke resultater Exit Prostitution viser sig at have for denne målgruppe.

Når der er tale om et udviklingsprojekt, så er det nødvendigt, at vi afventer evalueringen, inden vi begynder at udbrede metodetilgangen til resten af landet. At begynde at udbrede en metode, som vi reelt ikke kender effekten af for den her målgruppe, synes jeg ville være uansvarligt.

Som det også fremgår af mit svar på Ligestillingsudvalgets spørgsmål nr. 16 af 3. marts i år, så har borgere, som ikke er bosiddende i projektkommunerne, også mulighed for at indgå i projektet. Projektkommunen og borgerens hjemkommune indgår i så fald en

konkret aftale herom. Sådan nogle aftaler eksisterer allerede i projektet.

Slutteligt vil jeg nævne, at alle kommuner naturligvis har et ansvar for at tage hånd om borgere, der har en prostitutionsproblematik inde på livet. Ingen mennesker i prostitution bliver dermed ringere stillet på grund af projektet. Heller ikke selvom deres kommune ikke er med i udviklingsprojektet. Sådan må det nødvendigvis være, når vi prøver noget nyt af: Så er der nogle kommuner, som prøver nye veje af, mens andre fortsætter med den hjælp og indsats, de plejer at give. Til gengæld er målet, at alle prostituerede bliver stillet bedre på sigt, når vi har fået værdifuld og dokumenteret viden om, hvordan vi bedst tilrettelægger indsatsen på området.

Tak for ordet.